

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.43 červenec 2020

Vše se vrací k normálu (doufejme)

republiky Nouzový stav a mnoho opatření a zákazů, utekl jako voda a máte pocit, že se nám tento rok jakoby zkrátí o tři měsíce? Každého z nás se tato nepředvídatelná situace nějakým způsobem dotkla – osobně, pracovní, ekonomicky. Jak moc, ukáže čas, ale věřím, že podle hesla „co tě nezabije, to tě posílí“, to všichni zvládneme. Chtěla bych touto cestou ještě jednou poděkovat vám všem, že jste to množství nařízení, zákazů a doporučení dodržovali, a že jsme nemuseli řešit žádnou mimořádnou situaci. Mám několik oblíbených citátů, které mi v určitých situacích pomáhají dívat se na věci s nadhledem a i na tom špatném najít to dobré, co nás posouvá dál. Jedním z nich je tento od Johna Lennona: „Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe“. Myslím, že mohu napsat, že většina z nás se v té krizové situaci ke slunci otočila a společnými silami jsme vše zvládli. Už v minulém zpravodaji jsem popisovala, jak to u nás vypadalo v březnu. A jak ukázaly i další měsíce, můžeme si být jisti, že pokud je to potřeba, jsme více než ochotni pomáhat tam, kde je to nutné, spojit síly a překonat i ty nejtěžší situace. Určitě se ještě více dočtete v příspěvcích v tomto vydání. Měla jsem již možnost mluvit se spoustou lidí, a věřte, že ne všude to vypadalo stejně. Takže za sebe ještě jednou - VELKÉ DÍKY VÁM VŠEM. Stejně tak, jako se na chvíli zastavil celý svět, se na nějaký čas zastavilo veřejné dění v obci, ale pokud to bylo jen trochu možné, věnovali jsme se realizaci nebo přípravám plánovaných akcí. Už brzy by měla být zpět na křižovatce zrekonstruovaná plastika Božího kříže. V rámci těžby v obecním lese byly odstraněny nebezpečné stromy podél silnice. Byli jsme nuceni, trochu netradičním způsobem, zajistit distribuci domovních kompostérů, získaných v rámci dotace. Díky vyhlášenému nouzovému stavu jsme zažili netypické velikonoce, ale nic nezabránilo tomu, aby nám na návsi a u rybníka udělali radost velikonoční zajišci (no, podle velikosti, spíš zajišci ☺), které pro nás vytvořila a instalovala rodina Čápovala. V pátek, 8.května, v den 75.výročí konce II. světové války, část zastupitelstva obce položila symbolickou květinu k Pomníku padlých. Z důvodu stále platných nařízení a omezení nebylo možno uspořádat větší akci, ale nechtěli jsme toto výročí přejít bez povšimnutí. Zcela určitě se k této události ještě na podzim vrátíme a zrealizujeme i plánovanou výsadbu nových bříz. Jak se postupně začala měnit a rušit jednotlivá nařízení a zákazy, bylo možno začít organizovat plánované akce. První z nich bylo odložení „pálení čarodějnic“. Jednak už jsme všichni potřebovali vyrazit někam do společnosti a jednak bylo potřeba spálit připravenou hromadu roští. Akci jsme pojmenovali „Červnové čarodějnice“ a abychom šli s dobou, místo čarodějnice jsme symbolicky „spálili koronavirus“. Další rozvolnění opatření umožnilo již pořádání větších akcí a tak nic nebránilo tomu, aby se v sobotu 13.června, konal třetí ročník netradičních závodů Crossfit Games. A věřím, že další plánované akce už bude možné realizovat bez omezení. To, co nemohlo být uspořádáno, přesuneme na jiný termín. Přes všechna ta omezení jsme se věnovali činnostem, která není vidět navenek, a to práci na jednotlivých projektech a určitě ji nebylo málo, i když si to někteří nemyslí. Hlavním bodem je stále projekt kanalizace. Jak jste se dozvěděli z informací, které jste našli ve svých schránkách, začínáme s přípravou projektu jednotlivých přípojek. Další projekt, který se konečně posunul, je „Přestavba zrušeného koupaliště na přírodní akumulaci nádrží“. Na začátku června paní zastupitelé připravili sondy v nádrži, potřebné pro určení hladiny spodní vody a skladby původní betonové nádrže. Davide a Zdenko, díky. Výsledky těchto sond a další průzkum struktury podloží umožnil projektantovi zpracování další možné varianty nové přírodní nádrže. Jakmile budeme mít projekt k dispozici, rádi vás s ním seznámíme. Po roce jsme obdrželi od stavebního úřadu Zadání územní studie Ohnišťany – jich a můžeme oslovit a vybrat zpracovatele této studie pro plánovanou novou výstavbu. Obdrželi jsme návrh cenové nabídky na rekonstrukci veřejného osvětlení. Zadáli jsme poptávky na výměnu oken v naší mateřské škole. Máme podané žádosti o dotaci na projekty - Přírodní zahrada v mateřské škole a Zpevněná plocha a kontejnery pro sběrná místa pro odpady. Pracujeme na upgradu (novější verzi) webových stránek obce. Jak jste se mohli dozvědět ze zápisu z 13.zasedání zastupitelstva obce, dochází i ke změně v hlášení obecním rozhlasem. Pan Bucek oznámil ukončení této své činnosti z důvodů trvalých neshod se starostkou obce. Tímto mu za tuto činnost děkujeme. Nebojte se, o hlášení nepřijedete, převezme si ho některý z kolegů v zastupitelstvu a zároveň připravujeme změnu rozhlasové znělky. A abychom předešli diskuzím, co jsou trvalé neshody, napíšu pouze obecně, že je to trochu rozdílný pohled na práci zastupitele, rozdílný přístup v posuzování obecních a soukromých zájmů a času věnovanému práci pro obec a mimořádným odměnám za ni. To však neznamená, že zastupitelstvo obce nepracuje dobře, nebo že se jednotlivým úkolům nevěnujeme. I já osobně respektuji odlišné názory a vítám každou diskuzi, jen musí být konstruktivní a založená na faktech a pravdě. Právě díky diskuzím a různým pohledům se obvykle daří najít v danou chvíli to nejlepší řešení. Rozpracovaných úkolů máme víc než dost a toho, co bychom potřebovali nebo chtěli, možná ještě víc. Všichni víme, že některé projekty jsou víceleté, některé musí být realizovány v časové posloupnosti a u některých musíme čekat na vyjádření, jejichž vydání nejsme schopni ovlivnit. Všichni víte, co nás čeká, tak pokud máte k jednotlivým projektům co říct nebo nám můžete pomoci odbornou radou, budeme rádi, když přijdete. Žádný z projektů se nerealizuje pro zastupitelstvo, starostku nebo jednotlivce. Vždycky je to pro obec, pro nás všechny, abychom tu mohli žít podle svých představ. Nikdo z nás není odborník na všechno. Ono, vědět jak se to mělo udělat a mít zcela určitě lepší řešení ve chvíli, když už je to hotové, umí spousta lidí, ale přijít ve chvíli, kdy se věci řeší a podat pomocnou ruku, umí málokdo.

Jak jsem psala v úvodu, život v obci se vrací zpět k normálu a čeká nás nejen spousta práce, ale i mnoho společných aktivit a akcí. Věřím, že si je všichni užijeme, a že už nás nečekají žádná další omezení a nařízení. Přejí vám krásné léto, pokud možno, ničím nerušenou dovolenou a dětem super prázdniny.

Eva Jiříčková

Společenská rubrika

Ve třetím čtvrtletí roku 2020 se budou slavit v naší obci narozeniny sedmdesáté, sedmdesáté páté, osmdesáté, osmdesáté šesté a osmdesáté deváté.

Všem oslavencům přejeme jenom to nejlepší – hlavně hodně zdraví a srdečně zdravíme pana Ladislava Hlavatého, paní Annu Šoltysovou, paní Hanu Rosůlkovou a pana Jana a paní Lidmilu Štraufových. Blahopřejeme vám všem – milí oslavenci!

Oznamujeme vám, že dne 27. března 2020 zemřela paní Božena Purmová z čísla popisného 81. Bylo jí 92 let.

Oznamujeme vám, že dne 7.dubna 2020 zemřela Vlastimila Hanušová z čísla popisného 44. Bylo jí 92 let.

Oznamujeme vám, že dne 17.dubna 2020 zemřel pan Josef Müller z čísla popisného 38. Bylo mu 92 let.

Pranostiky – 3.čtvrtletí:

Červenec:

Když dne ubývá – horka přibývá. Co červenec neuvaří – srpen nedopeče.

Když červenec pěkně hřeje – o Vánocích se zima zaskvěje.

Co červenec ze dne odtrhne – to na teple přidá.

Srpen:

Srpen k zimě hledí a rád vodu cedí. Když v srpnu moc hřímá, bude na sních bohatá zima.

Moc hub srpnových - moc vánic sněhových.

V srpnu již nelze slunci mnoho věřit.

Září:

Bouřky v druhé polovině září přinášejí mnoho větrů.

Bouřka v září – sních v prosinci.

Podziměk bohatý na mlhu věští v zimě mnoho sněhu.

Nejsou-li pryč před Michalem ptáci, tak po něm tuhá zima neburácí.

Co se do minulého Zpravodaje nevešlo !!

Caton: Se svými starostmi občas i radost vesele střídá, abys měl dosti sil a snesl kdejaký svízel !

Domnívám se, že celá ona záležitost byla a je tak náhlá a zvláštní, že se k ní budeme ještě dlouho vracet a hovořit o tom ze všech možných stran a úhlů pohledu. Chci své povídání začít od nás – z naší obce a z pozice starších lidí. Když jsme někdy v únoru poslouchali různé kusé zprávy z Číny, tak jsme se nechali velice rádi ukolébat tím, jak velká vzdálenost je mezi Čínou a námi. Pak nějak rychle k tomu přibyla Jižní Korea a najednou – hup – a už to jelo! Dne 1. března to byla i naše záležitost a už jsme v tom byli! Sledovali jsme to nejdřív s úsměvem, který nám brzo ztuhl! Pochopili jsme, že to nebyla jen tak nějaká novinářská kachna, ale pořádně vážná věc, která tu možná už zůstane napořád. Čekali jsme, co bude dál! Pak se nám doma ve schránkách objevil nenápadný proužek papíru, kde nám náš obecní úřad krátce a jasně sdělil, že kdybychom potřebovali cokoli zajistit, zařídit nebo nakoupit, máme zavolat na určitá telefonní čísla. Pochopili jsme s úlevou, že na to nejsme sami, že máme v zádech tým lidí v čele se starostkou obce, a tak víme, že to snad, dá-li bůh, nějak přežijeme! Hlavně, aby lékaři a vědci brzy zjistili, kde se to vůbec vzalo, aby našli lék, který by případně onemocnění brzy zlikvidoval a abychom se zase opět mohli volně pohybovat a nemuseli si halit obličej pod ty nepřijemné roušky, pod kterými se nejen špatně dýchá, ale ve kterých se ani nepoznáváme. My to však vydržíme a za veškerou péči vám – milí zastupitelé – děkujeme! Co říkají Lidé z první linie? Opsáno z tisku!

Zdravotní sestra: Bojí se o mne doma všichni, ale takhle to prostě má být! Městský strážník: O sebe se nebojím! Spíš mám jakýsi podivný strach o všechny! Pečovatelka: Nedokáží si představit, že bych řekla ne! Takhle to prostě má být!

Hasič: Složil jsem přísahu, že položím svůj život za život jiného. A na tom se nic nemění!

L. Š.

Co vás zajímá ?

Hierarchie křesťanských duchovních.

Nejnižší duchovní svěcení má jáhen. Ten smí vykonávat křty, svatby a pohřby a některé části bohoslužby, ale není mu dovoleno zpovídat a sloužit mši svatou. Kaplan se stává pomocníkem faráře, je nejnižší kněžskou hodností. Farář, co by kněz spravuje nejmenší církevní obvod, tedy farnost a to z pohledu náboženského i administrativního. Děkan na Moravě a ve Slezsku, v Čechách vikář, řídí více farností. Biskup má na starosti celou diecézi, světi a ustavuje kněze a jáhny. Arcibiskup tvoří hlavu arcidiecéze, jsou mu podřízeni biskupové. Kardinál je po papeži nejvyšším příslušníkem katolické církve, podílí se na jejím řízení. Zároveň se musí účastnit konkláve, to je volby papeže.

Jablíčka nahradí sklem .

Sever Alaska zasáhlo v roce 1858 nebyvalé sucho. Urodilo se málo ovoce, včetně červených jablek a všechno nasvědčovalo tomu, že o vánocích si lidé nebudou mít čím ozdobit svoje stromky. Podle legendy tehdy jednoho skláře napadlo, že by přírodní vánoční ozdoby mohl nahradit koulemi ze skla. Pár jich vyfoukl, slavil s nimi obrovský úspěch a následně se skleněné baňky rozšířily po celé Evropě. K nám je řadu let dovážely hlavně německé firmy. V průběhu 30let minulého století se ale Československo stalo jedním z největších výrozců ručně foukaných vánočních ozdob a převážná část putovala do USA.

Je obložený chlebiček opravdu českým vynálezem?

Ano, obložený chlebiček můžeme skutečně považovat za vynález Čechů, protože v této podobě se nikde nevyskytuje. Jeho autorství se připisuje Janu Paukertovi, který se svoji ženou Štěpánkou otevřel roku 1916 lahůdkářství. Bylo to v Praze na Národní třídě. Podnik se brzy zařadil mezi tři nejslavnější lahůdkářské domy v Evropě.

Zatím co člověk je nucen jít kupředu cestami velice složitými, život letí nemilosrdně dál. Tyto uplynulé měsíce nás o tom dostatečně přesvědčily. Mezi všemi těmito nedobrymi událostmi jsou také takové, které nás opravdu zasáhnou zcela nepřipravené a nedají se obejít. Z nějakých neznámých důvodů si naši obec vybrala Smrt. Prvně zasáhla dne 27. března a odvedla si sebou paní Boženu Purmovou. Hned po 11 dnech se vrátila pro paní Vlastu Hanušovou a za dalších 10 dnů pro pana Josefa Müllera. Nikdo z nás se s nimi v den jejich pohřbu nemohl přijít rozloučit, protože v naší zemi byl „nouzový stav“ a tak se obřadu mohli účastnit pouze nejbližší příbuzní. My ostatní už můžeme na všechny zemřelé jenom vzpomínat a připomínat si je! A také s obdivem a vděčností myslit na pozůstalé rodiny, protože tito příbuzní se o ně s naprostou péčí a láskou starali až do jejich posledních dnů. Odchodem těchto tří spoluobčanů zmizeli z Ohnišťan všichni dvaadevadesátníci! Budiž jim země lehkou.....

„Pozdrav pánbůh“.

Kdesi jsem četla, jak onen pozdrav vznikl. To prý ďábel předčítal svůj seznam a když vyslovil nějaké jméno nahlas, mu-

sel dotyčný kýchnout. Proto se mu přeje zdraví, aby jeho duše nepropadla peklu. Musí být řečeno nahlas a rychle - „pozdrav pánbůh.“

Nastala léta 2020 a nastal čas koronaviru. Prý to není náhoda! V roce 1920 to byla španělská chřipka. V roce 1820 cholera, v roce 1720 mor, a ještě tam někde byly černé neštovice. Všechny tyto nemoci vyvolaly pandemii, vymřelo mnoho lidí, nastala ekonomická i morální devastace. Černé neštovice svou poslední epidemií, v roce 1872 zabily v Čechách 43. 000 lidí. Očkovat proti nim se začalo už v roce 1821 a to tak, že se lidem poškodila – třeba škrábnutím – kůže a tam se vetřel hnis odebraný osobám neštovicemi nemocným. Jejich poslední výskyt ve světě byl v roce 1917.

Španělská chřipka poprvé byla v roce 1917 v Číně. Vir se, pravděpodobně, přenesl z ptačí chřipky. Napadal většinou mladé ženy a muže ve věku 20 - 40 let. V letech 1918 - 1920 už onemocněla 1/3 lidstva Evropy. Astrologové, prý, předem varovali, že tato pohroma přijde. Usuzovali to z toho, že se na obloze společně objeví Jupiter, Saturn a Mars, což je velmi nebezpečná konstelace. Lidé se různě chránili kontaktem mezi sebou! Nosili na obličej masky s velkými ptačími zobáky. Jednak se jim lépe dýchalo a za druhé, do těchto zobanů si vkládali vonné bylinky, aby necítili zápach. Ten byl všude z rozkládajících se mrtvol, které neměl kdo pohřbívat. Jako ochránce proti moru byl uctíván svatý Šebestían. Muselo to být strašné! U nás v obci vymřeli skoro všichni obyvatelé, uvádí se, že tu zůstalo živých asi 15 lidí. Mnohem později byl na počest všech tenkrát zemřelých, postaven kamenný kříž v Malejch. Ale, z těchto zbylých obyvatel povstala opět nová vlna Ohnišťáků a my jen doufáme, že se toto nebudou už nikdy opakovat! Doufáme, že koronavir zmizí právě tak rychle jako se objevil a kdyby už to bylo dnes, tak je pozdě! Hlavně, aby zůstal aspoň jeden člověk, který by toto zvláštní dění zapsal! Takže – Pozdrav pánbůh! L. Š.

..... já vás všechny vyléčím.....přístupujte jednotlivě !!

Vášeň vévody z Valdštejna .

Už několikrát jsem v Ohnišťanském zpravodaji i jinde psala o Albrechtovi z Valdštejna, který se stal v roce 1623 majitelem Ohnišťan a vlastnil je až do roku 1634, kdy byl zavražděn. Ohnišťany od Ferdinanda za své zásluhy dostal. Valdštejn byl ve své poslední životní fázi velmi bohatý. Nejvíce statků získal v severních a východních Čechách. Centrem těchto jeho majetků se stal Jičín. Tomuto území říkával „Šťastná země“. Založil zde soustu pivovarů, mlýnů, textilních a zbrojařských dílen. Vyhlášena byla i jeho Smrkovická obora, kde choval koně. Bez koní si Valdštejn neuměl svůj život představit. On tato zvířata přímo miloval, a to víc než lidi, což dokládá i písemný dobový záznam „Jeho Milosti – knížeti – více ráčí záležeti na stádu koňském, než na dvoře.“ Když objížděl své majetky, objevil, nedaleko osady Radeč – později přejmenováno – Obora-opuštěnou tvrz a menší poplužní dvůr. Spokojeně v té chvíli prohlásil: „Ideální místo!“ A v roce 1623 založil Smrkovickou koňskou oboru. Jakožto voják se zaměřil na koně určené „pod sedlo“ a pro vojenské účely. Na cenu, při jejich nákupu, nehleděl, chtěl jen ta nejlepší zvířata. Zajímal se především o starošpanělské a staroitalské koně a hledal je ve špičkových hřebčinech po celé Evropě. Nákupci mu je svázeli do Jičína, kde se rozhodovalo o jejich dalším osudu. Valdštejn ty vynikající koně nechal umístit do nové obory, ostatní ponechal pro pracovní využití na panských dvorech. Pokud šlo o koně, vévoda sebemenší nedbalost tvrdě trestal. V případě, že se zdržoval na svém panství, přijížděl do Smrkovic každý den. Kontroloval čeledíny, jestli nezanedbávají své povinnosti. Správci obory museli být ve střehu i tehdy, když byl Valdštejn na válečném tažení. Svůj hřebčín totiž pečlivě kontroloval na „dálku“. Dvakrát týdně si nechával posílat hlášení o tom, jak probíhá výcvik, nebo co se děje ve stájích a na pastvinách. Sám jim na dopisy pravidelně odpovídal a uděloval rady. Kromě toho se vévoda živě zajímal o připárovací plány s vhodnými klisnami. Byl-li suchý rok a sklídilo se málo sena, koně to za žádnou cenu nesměli pocítit. Vždycky dostával tu nejlepší vodu, pici i slámu. Uskrovnit se musel hovězí dobytek. Ten dostával pouze usušené listy a rákos. U koní dbal Valdštejn

na profesionalitu zaměstnanců Smrkovické obory, najímal prověřené cvičitele a „zvěrolékaře“ z Itálie. Spolupracoval i s kladrubským hřebčínem a císařským kovářem, který neměl široko daleko konkurenci a Valdštejn k němu posílal na vyučení kování koní své čeledíny. O Valdštejnově lásce k ušlechtilým koním svědčí i to, že se jim snažil zajistit klidný „důchod“. Když už nebyli schopni sloužit v armádě, dobře zvěděl, u koho skončí! K nejoblíbenějším koním Albrechta z Valdštejna patřil hřebec Mas Querido – přeloženo – Můj miláček. Ten ho doprovázel do všech velkých bitev. Kůň měl zvláštní žihání, jež se u koní vyskytuje velice zřídka, jen u několika málo plemen. S milovaným zvířetem se Valdštejn nedokázal rozloučit ani po jeho smrti. A tak si ho nechal vypcat! V následujících staletích je vypcanina průběžně opravována. Dočkal se tak na příklad, nových nohou, od jiného koně. Dnes je k vidění v chebském muzeu.

Toto vše jsem si přečetla v Historii – revue, v článku Milana Urbana. Chci k tomu něco dodat! Samozřejmě, že tu jde i o Ohnišťany, které tehdy patřily pod Smrkovice! Taký se domnívám, že ona opuštěná tvrz byla ve Smrkovicích a později ji nechal její správce zbořit. Za to byl odsouzen k trestu smrti. Stála na pravém břehu řeky Javorky. Přes řeku, na levém břehu, byly ony ohrady pro koně a koní tam bylo až 1.000 kusů. Ohrady se táhly přes Pašku a přes prostor, kde vede nyní železniční trať. Ta tam tehdy nebyla. Tak ohrady vlastně byly postaveny až do Ohnišťan a zde byla tato část postupem času zastavena domy. Ale, pořád se tam říká „Na ohradě“. L. Š.

➤ Majitel Smrkovické obory a na svůj chov náležitě pyšný.

Pozvání na výlet

Pokud se rozhodnete pro jižní Čechy doporučuji vám návštěvu – jak jinak – Tábora. Když už budete tam, navštivte Klokoty! Panorama klokotské-
ho kostela s deseti věžičkami, může připomínat deset prstů, zdvižených k modlitbě. Podle legendy byl dřevěný kostelík založen ve 12. století rytířem z Kotnova. Stála tam, prý dřevěná tvrz poblíž skalky zvané Kalvárie. Tvrz byla ve dvacátých letech 15. století vypálena a už nikdy nebyla obnovena. Původní klokotský kostelík stál blízko dřevěné tvrže. Na klokotské hoře vytékal již ve středověku pramen léčivé vody, pro kterou sem putovalo mnoho lidí. Věhlas tohoto místa ještě podpořilo zjevení Panny Marie, ke kterému mělo dojít, dle pověsti, snad už ve 13. století. Prý se tehdy na stránkách klokotské hory pasáckům dobytka zjevila krásná dívka a ta jim vyprávěla o Bohu. Když chtěli znát její jméno, zmizela. Potom se zjevila i dospělým. Její obličej zářil jako slunce a šaty byly bílé jako sníh. Krásné dlouhé vlasy splývaly dolů a ruce měla sepnuté k modlitbě. Andělé, kteří dívku odnášeli jim řekli, že „Maria jest jméno její!“ Na památku jejího zjevení byla nad studánkou postavena kaple. Počet poutníků na toto místo rostl a bylo nutné postavit větší kostel. Pro jeho stavbu bylo určené místo 1.000 kroků vzdálené na východ od kaple. Protože se v některých zápisech uvádí datum svěcení kostela na svátek Nanebevzetí Panny Marie dne 15. srpna 1392, stál zde kostel patrně již dřív. Ústní legenda říká, že kostel vysvětil rok před svou mučednickou smrtí Jan z Pomuku Nepomucký asi roku 1293. Byl tehdy generálním vikářem pražské diecéze, jejíž součástí Klokoty byly. Tuto krásnou legendu a mnoho dalších údajů mi o Klokotech předala paní Marie, dnes 96letá dáma, která také pravidelně čte a vždy ohodnotí Ohnišťanský zpravodaj.

L. Š.

Obraz Panny Marie Klokotské je ústředním předmětem mariánské legendy, která se váže ke zjevení Matky Boží v Klokotech.

Poděkování!

Jsem častým návštěvníkem hřbitova, a tak tu i nyní stojím a rozhlížím se po vzorně vysekané ploše. Ano, i tento nový pan údržbář Bydžovský dělá svou práci dobře! A připomínám, že i pan Calek, pan Novotný, pan Šimurda i pan Hlavatý si vždycky na úklidu tohoto místa dávali záležet a patří jim za to náš velký a upřímný dík! L. Š.

Rod Karešův

Napsala Lidmila Štraufová

2020

Nezapomeneš-li staré děje – stanou se učitelem tvých příštích činů!

Když se v letech 1773 - 1778 rozprodával královský statek, jeden z domů, který má nyní číslo popisné 102, byl zajímavý tím, že tvořil jižní stranu statku. Statek celkově byl čtverec se studnou uprostřed. Dům, o kterém budu povídat, byl jihovýchodní stranou tohoto čtverce. Zeď domu od severu, je prý ještě původní. Ono místo je asi chlév. U nás v domě číslo popisné 116 je také v chlévě ještě z této doby zeď. Vždycky, myslím-li na to, si představuji, že si připravím dlouhatánský provaz, půjdu s ním přes silnici a tyto zdi spojujím. Budu vidět, zda to dá nějaký smysl. Při té příležitosti bych na straně východní, severní i západní spojila další označené body, a tak by nám vznikla vlastně mapa onoho dvora! Ale, to jsou jen mé bláznivé sny! Dovedete si představit, jak tu pobíhám po vsi s provázkem a svazuji baráky?

Vrátím se však do onoho domu, o jehož majitelích budu vyprávět. Nikdo z místních ho tenkrát nekoupil. Odněkud z Pardubicka sem přišla rodina Vackova. Ta objekt koupila a začala hospodařit, což se jim dařilo. Při sčítání lidu roku 1869 zde žili:

Vacková Anna	nar. 1816
Vacek František, syn	nar. 1842
Vacková Marie,	nar. 1847
Vacková Františka, dcera	nar. 1851
Vacek Josef, syn	nar. 1853
Vacková Barbora, dcera	nar. 1855
Vacek Václav, syn	nar. 1858

Chybí mi v tomto seznamu hospodář, asi už nežil, nebo omylem nebyl zapsán. Ale, bydlela tam ještě jedna rodina – Hovorkovi. Je zajímavé, že rodina tohoto příjmení, ale desetičlenná, bydlela v tom samém roce i v čísle popisném 131, jen jména byla jiná!

Za Vackova hospodaření byl postaven chlév, stáje a na domě byla položena místo došků jiná krytina. Vacek byl tak trochu zvláštní. Podle něj se ve vsi ujalo rčení, že pletlo-li se někomu pod nohy dítě, říkalo se „uteč, nebo tě zarovná jako Vacek Filipa!“ Původ tohoto rčení byl následující! Filip pomáhal u Vacků o žních skládat ve stodole obilí. Vacek byl také známý povětrnostní prorok, a tak spěchal, protože předpovídal déšť. Shazoval z řůry a ani se neohlížel. Po složení zavolal: „Kmotře – jedeme!“ Odpověď nebyla žádná! Nezbylo než znovu vše přeházet a Filipa, poloudšeného, vytáhnout. Filip měl postavený špejchárek, ve kterém s rodinou bydlel, u Karešů na dvoře – asi tam, co stojí dnes nový dům Končických.

Jak šel čas rychle kupředu, tak se dostáváme do roku 1900. To se do domu přiznal Jan Kareš. Pocházel ze Sobčic. Se svou ženou Marií Vackovou měli pět dětí. Tři dcery a dva syny – Josefa a Stanislava. Josef byl vyučený strojníkem. Co se s ním vlastně stalo, nikdo neví. Zda byl nemocný nebo se dostal do nějaké životní krize, ale spáchal sebevraždu. V roce 1928 se dal přejít vlakem.

Vrátím se ještě k otci Janu Karešovi. Byl to takový svérázný člověk. Jako voják, byl za svého mládí dragounem. Koně měl velmi rád, ač za potah v hospodářství mu sloužily krávy. Měl-li příležitost koupit výhodně koně, ani neuvažoval, proč je kůň nějak podezřele levný. Nakoupil jich mnoho a vždy s nějakou vadou – netahavé, kousavé, kopavé, plašivé a jinak nepřístupné. Vždy si s nimi poradil, kopavého hřebelcoval mezi dvěma sudy, aby nebyl jím kopnut. Velké rány vždy pobouřily celou vesnici. Plašivého uvázal o pouti, kdy za plotem byly kolotoče a jiné pouťové atrakce, až si kůň na hluk zvykl.

V roce 1931 byly volby, kdy Jan Kareš byl zvolen do obecního zastupitelstva za stranu lidovou.

Syn Stanislav Kareš, který je vlastně hrdinou mého povídání, se narodil 28. října 1914. V Ohnišťanech vychodil obecnou školu a občanskou školu v Chomuticích. Vyučil se strojním zámečnickem ve Smidarech u firmy pana Mrákoty. Pak odešel do Prahy a pracoval u firmy pana Páva a potom u ČKD – Kolben – Daněk. Bylo jasné, že on tedy nehodlá hospodářství doma převzít. A tak otec Kareš předal hospodářství své nejmladší dceři Marii. Ta se provdala za Františka Rodra ze Starého Bydžova. Ten provedl celkovou přestavbu celého objektu – vše za pomoci svého otce, který byl zedníkem. Přikoupil pole a rozšířil celé hospodářství. V roce 1936 koupil od Františka Fejfara pole i malý domek číslo popisné 88. Tento domek Rodr prodal paní Zďárské. Věcným břemenem bylo bydlení Fejfara ve světničce. Rodrovi mu dobrovolně dávali „výměnek“ a celkově se o něj starali. Stravoval se u nich, prali mu prádlo, a dokud to šlo, starali se o něj. Později – asi v roce 1953, odešel do domova důchodců do Chotělic a v roce 1955 zemřel.

Ale, vrátím se do roku 1938, kdy začala strašná doba pro naši zem. V našem příhraničí to vlastně byla už válka. V té době byl Stanislav Kareš povolán na vojenské cvičení. Základní vojenskou službu vykonával v roce 1936 a jako voják byl přidělen ku 4. kulometné rotě cyklistického praporu. V dubnu 1937 byl povýšen na svobodníka a v srpnu 1938 na četaře. Byl hodnocen jako ukázněný, energický, přímý a veselý voják, rázný, s velmi dobrou fyzickou kondicí. Osvědčil se jako schopný velitel kulometného družstva. Dne 15. září 1938 byl zastřelen Němcem vojínem Ludwigen v Krajkové na Sokolovsku. Bylo by velice těžké psát o tom, co a jak se tehdy stalo. Už jen představa, že s ním sloužili u praporu Němci, je složitá a že ho jeden z nich úmyslně zastřelil – to už není vůbec k uvěření! Byla to Němci vyvolaná nenávisť k nám Čechům, a ač ještě nebyla vyhlášená válka, oni už proti nám bojovali.

Stanislav Kareš byl mrtvý převezen domů do rodných Ohnišťan a zde byl pohřben do rodinného hrobu.

Tak vlastně zmizel ze světa poslední Kareš v tomto rodu. Tragicky, bolestně, zcela nevině a nenávratně!

Na desce cti pomníku Padlých je uveden plným právem a nikdy nesmí být zapomenut!

Ještě dodávám, že Rodrovi měly dvě děti, dceru Zdeňku provdanou Francovou, dnes 87letou a syna Františka, dnes 85letého. Ani jeden z nich nežije v Ohnišťanech, a tak o nich nic nevím. Celý objekt byl už před mnoha lety prodán.

Stanislav Kareš

V Ohnišťanském zpravodaji číslo 41 jsem psala o našem občanovi a hrdinovi Stanislavu Karešovi. Protože o jeho smrti a dalších zabitých neviných lidí při vojenském cvičení v roce 1938 se vědělo tak málo a byla o tom byla sepsána kniha, slíbila jsem, že knihu seženu a vše o tom vypíši. Člověk nemá slibovat, když ani neví, co slibuje, a to je tento případ. Už jen sehnat tuto knihu bylo téměř nemožné! Vyšla totiž už v roce 2017. Majitelka knihkupectví v Novém Bydžově paní Morávková si to však vzala za své a obstarala ji pro mne. Pak kniha k ní doputovala, ale ke mně už ne! Vlastně ano, ale až po dvou měsících, protože obchod byl uzavřen koronavirem. Tak tam ležela v regálu a čekala. Konečně mi ji sousedé Marešovi při své cestě k nám vyzvedli a dovezli! Velice pozorně jsem ji pročítala a zase odložila. Ne, o tom psát nejde – jediné to pročíst! Byla to doba tak špatná, plná zloby, nacionalismu, vyprovokované národnostní nenávisti a protizidovství a hlavně – nebylo z toho úniku! Stanislav Kareš výbuch těchto emocí odnesl svým životem zcela nevině. Byl – prostě – v nesprávný čas na nesprávném místě. Kniha je u mne a pokud by si ji chtěl někdo z vás přečíst, přijďte!

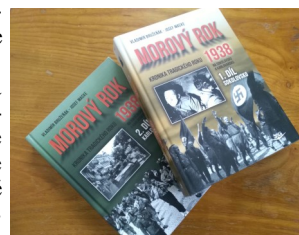
L. Š.

Četař Kareš byl vyhlášen sládk.

S. Kareš (zcela vpravo) v josefovských kasárnách.

Hasiči

velice stručný.

Až po uvolnění restrikcí jsme 3. května vybírali elektroodpad. Překvapilo nás, kolik nepotřebných spotřebičů lidé přivezli. Bylo toho stejně jako za poslední tři výběry dohromady a proto jsme rádi, že tuto službu využíváte.

Týden poté, 9. května, jsme se rozjeli po vsi při avizovaném sběru železného šrotu. Na začátku byla od některých brigádníků slyšet již několik let stará písnička: „Toho moc nebude, lidi už se všeho zbavili.“ A světe div se, opět jsme byli rádi, že se nám to jen tak tak vešlo do kontejneru. Opět máme radost, že si lidé doma trochu poklidili a nám tím navíc přispěli na činnost.

Další vlna uvolňování bezpečnostních a hygienických opatření přišla v červnu, což nám umožnilo uspořádat dvě větší akce – Červnové čarodějnice a Crossfit games. O obou se dočtete v samostatných článcích. Z.Chalupa

Červnové čarodějnice

Jak už jsem zmiňoval v hasičském článku, tak klasické dubnové pálení čarodějnic, které jako hasiči pořádáme každý rok, zhatila protikoronavirová opatření. Připravená hromada dřeva a roští ale na hřišti zůstala a čekala na své spálení. To jsme chtěli provést co nejdříve, jakmile to bude možné, aby nám to

pak zase nezabrzdl letní zákaz pálení otevřených ohňů kvůli suchu. Dohodnutý termín padl na 6. června. Stále nám ale v hlavě vrtala myšlenka, že místní byli ošizeni o několik společenských akcí a určitě by si to chtěli trochu vynahradit. Tak jsme se rozhodli, že nezůstaneme u holého spálení hromady, ale koupíme a opečeme při tom špekáčky jako o klasických čarodějnicích. Proto jsme zvolili název „Červnové čarodějnice“. Navíc v tomto týdnu byl - Mezinárodní den dětí, což inspirovalo naše zastupitelky, a rozhodly se přidat ruku k dílu a připravit pro děti hry a soutěže o sladké ceny. Skvělým bonusem byl i na sobotní večer dohodnutý fotbalový přátelský zápas mezi našimi muži a týmem Červeněves.

Naplánované a připravené bylo vše - kromě počasí. To nás zradilo. Po zapálení hromady po 14 hodině začalo mírně pršet a s přestávkami vydrželo uplakané počasí až do večera. Přítomné to ale nerozhodilo a vše probíhalo podle plánu. Ještě jsem zapomněl zmínit, že tentokrát jsme na hromadu roští neumístili čarodějnice. Ale vzhledem k současné situaci jsme se rozhodli symbolicky spálit většího strašáka pro lidi než je čarodějnice, a to „KORONAVIRUS“.

Hromada byla zapálena a bylo otázkou chvilky, než ho plameny poslali na onen svět. Poté si šly děti omrknout a vyzkoušet hry a soutěže, které pro ně ženy připravily. Asi kvůli horšímu počasí přišlo méně dětí, než jsme zvyklí, ale těm přítomným to vůbec nevadilo, protože na ně vyšlo více připravených sladkostí.

Čas plynul jako voda a po soutěžích si děti rozjely vlastní zábavu. Dále kdo chtěl, tak si během celého odpoledne opekl špekáčky. A už tu byla 17. hodina. To si na své přišlo pánské osazenstvo, když zazněl úvodní hvizd fotbalového utkání. A bylo na co koukat, protože domácí předvedli dobrý výkon a převálcovali Červeněves 4:0.

To už tu máme 19. hodinu, hromada si pozvolna dohořívala, dospělí vehementně klábosili a děti neúnavně skotačily, a takto to trvalo až do nočních hodin. Z.Chalupa

MATEŘSKÁ ŠKOLA OHNIŠŤANY

Po delší pauze jsme se opět vrátili do naší školky. Mateřská škola Ohnišťany byla od 16.3. 2020, z důvodu doporučení vlády ohledně covidu-19, uzavřena. Ke znovuootevření došlo 1.6. 2020. Už jsme se všichni moc těšili a rovnou jsme na školní zahradě oslavili Mezinárodní den dětí. Děti soutěžily a zdolávaly různé překážky a byly za to náležitě odměněny.

V pondělí 8.6 přijel do školky pan fotograf a vyfotil skupinky dětí, jednotlivě třídy, celou školku a hlavně naše tři předškoláky, na již připravené tablo. Ano, je to tak, letos odchází do základní školy pouze tři děti a moc se tam těší. Celý kolektiv mateřské školy přeje všem třem školákům hodně úspěchů jak ve škole, tak v životě.

16.6 jsme vyrazili na školní výlet do Hořic. Šli jsme trasu Chlumičkovy naučné stezky z Hořic na dachovské koupaliště. Po cestě si děti užívaly nové herní a naučné prvky - věž poznání, broukoviště nebo dřevěný altán s posezením a naučnou tabulí. Pro děti byly připraveny i prohazovadla, doskočiště a kulíkolam. Výlet jsme si všichni užili a zároveň

j jsme se vrátili obohaceni o spoustu zážitků a vědomostí.

23.6 se budeme loučit s našimi předškoláky. Slavnostní odpoledne začíná na školní zahradě v 16.00 hodin. Proběhne slavnostní zahájení, následovat bude pohádka pana Kouly, pasování na školáky, vystoupení dětí z mateřské školy, soutěže pro rodiče s dětmi, opékání buřtů a ochutnávání dobrot. Letošní loučení má barevný nádech, protože jsme celý rok plnili úkoly z barevného projektu, který nesl název „Rok s barvičkou“. Každý měsíc byl jinak barevný a děti si tak zafixovaly a prožily 9 barev. Také se moc těšíme na spaní ve školce koncem měsíce června. Děti si vyzkouší, jak moc jsou statečné, když zůstanou přes noc bez rodičů. Čeká je hra na schovávanou, hledání pokladu, opékání buřtů a vlastně nemůžu všechno prozradit, děti se těší na překvapení. Závěrem děkuji rodičům za spolupráci a trpělivost v období uzavření MŠ.

Děkuji Zastupitelstvu obce Ohnišťany za spolupráci, podporu a vstřícnost po celý školní rok. Tímto se tu ještě musím zmínit o chystané rekonstrukci, která nás čeká v prázdninových měsících. Pravděpodobně v srpnu budeme měnit okna. Školka nám díky paní starostce a zastupitelstvu obce vzkvétá. Nejsou to ale pouze okna. Jsou to i didaktické pomůcky pro děti, provozní zařízení, v neposlední řadě již zmiňovaný projekt na školní zahradu. Všechno stálo spoustu peněz a OBCI patří opravdové

DÍKY!

Letos bude mateřská škola pro děti otevřená do 11.7, a to z důvodu uzavření v měsících březnu, dubnu a květnu.

Užijte si všichni ve zdraví prázdniny a po nich se na vás opět těšíme.

Mgr. Radka Valášková, ředitelka školy

Vážení a milí zákazníci naší malé Pošty Partner, díky úsilí obecního zastupitelstva v čele s paní starostkou, se podařilo zase obnovit v Ohnišťanech základní poštovní a peněžní služby. Jsme moc rádi, že naše služby využíváte a proto jsme se snažili neomezovat pracovní hodiny v době nouzového koronavirového režimu, i když nám to bylo centrálně doporučeno.

V rámci rozšíření služeb jsme pro naši poštu zajistili od 1.6.2020 volný prodej léků a potravinových doplňků s dostatečným sortimentem pro všechny věkové kategorie.

Protože v Ohnišťanech došlo ke skokovému zkvalitnění signálu operátora "o2", bude od měsíce července 2020 naše Pošta Partner kontaktním místem tohoto operátora, takže bude pro Vás velmi jednoduché si například zkvalitnit datový příjem včetně "o2 TV" s 60 programy.

Od 4.čtvrtletí plánujeme změnu pracovní doby tak, aby alespoň jeden den byla pošta otevřena od 7.30 hod a jeden den minimálně uzavřena až v 17.00 hodin.

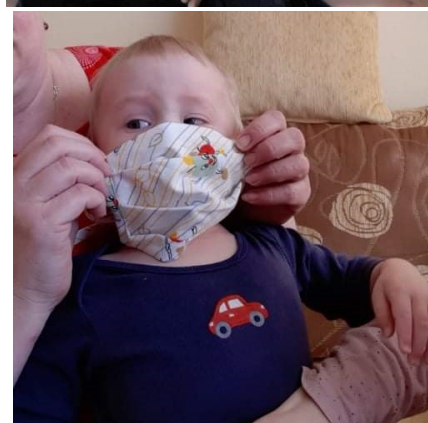
Vy, kteří využíváte internetové obchody, nezapomeňte si u nich přehlásit novou ukládací poštu Ohnišťany, aby vám zásilky nechodily do Smidar, nebo Nového Bydžova.

Milí zákazníci, děkujeme vám za přízeň a prosíme vás o využívání našich poštovních a finančních služeb i nadále. Naše pošta musí vykazovat určitý počet transakcí, aby jí Generální ředitelství ČP s.p. v rámci úsporných opatření opět neuzavřelo, jako tomu bylo v minulých letech. To už určitě společně nedopustíme.

Na další milou spolupráci se těší vaše poštmistrová Tetiana Steinz

Rouškiáda

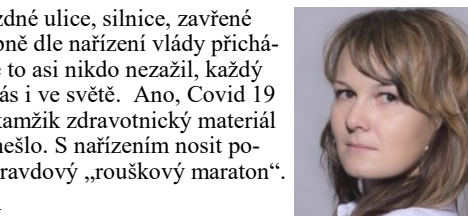

Začátek jara 2020 byl jiný, nebe modré bez letadel, prázdné ulice, silnice, zavřené restaurace, školy a spoustu jiných omezení, která postupně dle nařízení vlády přicházela. Vše pro nás bylo nové, dovolím si napsat, že jsme to asi nikdo nezažil, každý den jsme sledovali narůstající počet nových případů u nás i ve světě. Ano, Covid 19 zastavil celý svět, všechny země světa chtěly v jeden okamžik zdravotnický materiál a to z jedné oblasti, což kapacitně samozřejmě zajistit nešlo. S nařízením nosit povinné roušky, které už nikde nebyly k dostání, nastal opravdový „rouškový maraton“.

Tím mám na mysli šití roušek, protože jiná možnost nebyla, než si roušku ušít nejen sám pro sebe, ale i pro ostatní.

Jak Vás již informovala paní starostka v předešlém zpravodaji, první oslovila Spolek ohnišťanských žen Aja Vrbová s dotazem, prosbou, zda bychom mohli pomoci šít roušky pro královéhradecké skauty, kteří dodávali roušky do FN Hradec Králové, která trpěla velkým nedostatkem. V tu chvíli se rozběhla taková malá „manufaktura“, během chvíle vznikly domácí šicí dílny, kdo uměl šít a měl šicí stroj, šil, kdo neměl, stříhal a žehlil. Další neméně záslužná činnost byla logistika, rozvézt materiál, přivést ušité výrobky, napočítat, zabalit a dodat tam, kam bylo třeba. Takto se podařilo vyprodukovat a rozdat cca 3.000 ks roušek od tohoto spolku. S pomocí se přihlasy i jiné dámy z obce, které pilně stříhaly a žehlily, touto pomocí usnadnily práci švadlenkám. Další roušky byly ušity a rozdány našimi mladými maminkami (např. do nemocnice NB a dalších míst) a zajisté jinými lidmi z naší obce, která roušky distribuovali zase svou vlastní cestou. Asi by bylo dlouhé vyjmenovat veškerá zařízení, kam byly roušky dodány, ale přeci jen si dovoluji napsat, že jsme dále pomohli Dobrému Andělu, pardubické, čáslavské a jičínské nemocnici, domovu důchodců v Oboře, řidičům, Policii ČR aj... Všechny roušky byly šity z vlastního materiálu a dalších zásob, které poskytli naši spoluobčané, ať to byla „výbava“ (bavlněné povlečení, prostěradla) nebo metráž krásného damašku, který poslala 92 letá maminka po svém synovi. Tuto dámu by asi nikdy nenapadlo, na co bude tato látka třeba.

Z této záslužné činnosti byla průběžně pořizována fotodokumentace, fotky, které jsme měli k dispozici, jsou vloženy na webových stránkách obce, možná jich je třeba „150“, pro někoho moc, ale věřte, že každá fotka má své opodstatnění a důvod proč tam je.

Bylo úžasné sledovat, kolik lidí se dovede spojit a snažit se pomoci, tím co umí a v tom je ta síla, ne v individualitě, ale v teamu a součinnosti všech. To se povedlo i nám, jako na spoustě jiných míst v této zemi, pracovat jako team. Jako poděkování za velké nasazení s šitím roušek, nechala paní starostka Eva s průvodním slovem zahrát obecním rozhlasem oblíbené písničky, které byly pečlivě vybrány.

Smekáme před Vámi všemi, kteří jste se zapojili do jakékoliv pomoci v této "Covidové" době. Přejeme všem pevné zdravíčko a nezapomenejte se dál rozhlížet kolem sebe a užívat si každodenních maličkostí. Pokud někdo potřebuje pomoci a je to ve Vašich silách, pomozte. Pomáhat si navzájem by měla být přirozená lidská vlastnost.

Zdravotníci, hasiči, policisté, poštáři, řidiči autobusů, zaměstnanci obchodů aj., prostě všichni, kteří jste zajišťovali a někteří stále zajišťujete vše v této Covidové době, Děkujeme Vám!

Přejeme Všem pevné zdraví a hlavně ať je tato zvláštní doba již za námi.

Společně to zvládneme.

Lenka Čápová

SDH Ohnišťany Vás zve na 3. ročník netradičních závodů

Crossfit Games

Kdy: 13.6.2020
Start: 13:00
Startovné: 100,- Kč
Přihlášky na crossfitgames@email.cz
Kategorie: Děti (3-5; 7-11; 12-15)
Ženy, Muži Hobby, Muži Profi

Program: 12:30 Prezence
13:00 Prohlídka trati
13:15 Start
cca 18:30 Vyhlášení
19:00 Taneční zábava
Vstupné dobrovolné

Kapacita závodu 50 závodníků
Děti dobrovolně startovné!!!

Logo partnerských firem: SHYBUJ.CZ, GINSENG, YATE, a další.

rád dovolil vypíchnout odvahu a výkonnost tří juniorů – jedna dívka a dva chlapci se pokusili zolat nástrahy trati a to se jim podařilo na výbor-
nou. Patří jim za to velký obdiv a respekt.
Velké poděkování patří také našim sponzorům. Bez nich bychom neměli závodníkům co nabídnout za jejich snahu a jsou rozhodně důležitou sou-
částí celé akce. Toto poděkování patří těmto firmám:

Shybuji.cz – výrobce posilovacích pomůcek ze dřeva
Pivovar Lindr Mžany – výrobce vynikajícího piva, restaurace s kvalitním jídlem a příjemným prostředím
Gladiator race – pořadatel OCR závodů, provozovatel Gladiator areny v Hradci Králové
Umělecké kovářství Josef Hnat – kovář, který vyrobí ze železa cokoli na co si vzpomenete
Vondráčkův mošt – dodavatel kvalitních ovocných moštů
X-ion – sportovní výživa pro amatérské i profesionální sportovce
Vivo Barefoot Concept Store Hradec Králové – dodavatel obuvi respektující přirozený pohyb
Yate – výrobce terčovnic a dalších výrobků z polyetylénové pěny pro sport, turistiku a volný čas
Obec Ohnišťany
SDH Ohnišťany

Tak jsme se opět přehoupli z doby před-
crossfitové do nové doby předcrossfitové.
A přesně mezi nimi se nachází den. Jeden.
Ten nejdůležitější. Den, kdy se do Ohniš-
ťan sjede spousta závodníků odhodlaných
poprat se s nástrahami, které si na ně při-
pravil tým ohnišťanských nadšenců. Vez-
měme to ale pěkně popořadě:

Přípravy na závod začaly již v lednu sestav-
ením trati a sháněním sponzorů. Protože
obě tyto fáze byly úspěšné, mohli jsme
přejít do fáze tři: Celou trať Vám postupně představím. V této fázi
jsme začali přijímat i první přihlášky. Do toho nám vpadla celosvět-
ová aféra jménem Covid-19 a v jednu chvíli to vypadalo, že nám
konání akce zcela překazí. Naštěstí se tak nestalo a my jsme se
mohli v sobotu, 13.6. sejít na místním fotbalovém hřišti. Sice nepři-
jeli všichni avizovaní závodníci, i přesto se na start postavilo cel-
kem 10 žen, 20 mužů v kategorii Hobby a 14 mužů v kategorii nej-
náročnější – Profi.

Paralelně s trati pro dospělé byla postavena také trať pro naše rato-
lesti. I zde docházelo k urputným bojům i přes to, že dětem nebyl
měřen čas. Každý, kdo se dostal do cíle si odnesl medaili a nějaké
ty drobnosti od našich sponzorů.

Start ženské kategorie byl naplánován na 13:00, nicméně se nám o
malinko posunul kvůli prohlídce trati. Cca ve čtvrt na dvě byla prv-
ní dáma odstartována a závody se rozjely naplno. Po odběhnutí
poslední ženy následovala malá pauza s ukázkou cvičení taiči. Bě-
hem ní jsme představili trať pro kategorii Hobby mužů. Tato kate-
gorie byla zpestřena zhruba půlhodinovou přeháňkou, během které
doběhl předposlední závodník. Ten poslední běžel až po skončení
deště, i proto mu patří velký respekt. Sice trať jednoznačně ztěžkla,
přesto se nevzdal a s přehledem dorazil do cíle.

Následovalo další přestavění trati, tentokrát pro kategorii Profi.
Kvůli bezpečnosti byly odstraněny dvě z překážek, které jsme vy-
hodnotili jako potenciálně nebezpečné. I borci z té nejtvrdší kate-
gorie se s trati poprali se ctí. O vyrovnanosti účastníků této kategorie
svědčí i fakt, že zatímco v kategorii Hobby od sebe 1.-ho a 3.-ho
dělo 50 vteřin, v kategorii Profi bylo v tomto rozmezí natěsnáno 6
závodníků. Trojici nejlepších od sebe dělily necelé tři vteřiny.

Po skončení závodů proběhla ještě vložená soutěž v Planku. I zde
došlo k lítým bojům a vítězové si zaslouženě odnášeli hodnotné
ceny. Následovalo vyhlášení výsledků. Jak je našim zvykem, vyhla-
šujeme od nejlepších. Každý závodník si od nás odnese nějakou
cenu, ti nejlepší tedy mají právo největšího výběru. První tři z každé
kategorie si navíc odnesli originální, ručně dělané poháry a k nim
nádhernou květinu od novobýdžovského květinářství.

Po vyhlášení měla původně následovat hudební zábava. Protože
však během deště došlo k namočení audio techniky, musela být
zrušena. I tak ale po skončení zůstalo dost lidí, kteří v družném
hovoru pokračovali pod střechou místní pergoly až do tmy.

Závěrem bych rád poděkoval všem závodníkům za výbornou atmo-
sféru, těm, kteří přiložili ruku k dílu za pomoc a spolupráci. No a
ostatním divákům za návštěvu a podporu. Z výkonů na trati bych si

„Výsledky závodů:

Ženy

Svobodová Mirka
07:00,35
Dohnalová Nikola
07:59,00
Vavrušová Eliška
08:01,08
Kuchová Mariana
08:53,83
Popeláková Hana
08:57,28
Linhartová Nela
08:57,57
Hlubina Lucie
09:02,06
Šmídková Martina
09:03,19
Jilková Tereza
09:18,68
Chalupová Alena
09:24,57

Hobby

Šmídek Ondřej
06:38,72
Brádle Michal
07:07,20
Ježek Pavel 07:28,95
Jiříček Adam
07:52,40
Charous Pavel
08:06,96
Vondráček Jan
08:22,03
Dunovský Václav
08:28,25
Čáp Tomáš 08:29,00
Hlavatý Patrik
08:43,65
Hlavatý Marcel
08:54,10
Jelínek Michal
08:58,23
Šulc Roman
09:00,77
Hnát Josef 09:12,90
Končický Petr
10:01,81
Popelák Petr
10:08,70
Frydryn Tomáš
10:27,08
Břízek Martin
10:57,40
Štancel Jan 12:04,81
Havel Zbyněk
12:29,22
Vondráček Jiří
14:50,75

Profi

Novotný Petr
07:49,86
Snopko David
07:51,22
Roza Dominik
07:52,70
Knytl Pavel 08:05,62
Černý Aleš 08:37,20
Novotný Matěj
08:40,54
Festa Tomáš
09:37,07
Švehla Josef
10:15,04
Špicar Jan 10:26,19
Linhart Jakub
11:14,18
Hlubina Zdeněk
11:19,70
Šolc Matěj 11:49,36
Kryl Martin 14:24,28
Čapek Slavomír
24:04,84

Časy a pořadí jsou
ale vedlejší. Vítězové
jsou všichni, kdo
se přihlásili a vyrazili
na trať, protože
všichni dokončili a
zvítězili sami nad
sebou.

Máme za sebou neočekávanou fotbalovou pauzu, která znamenala ukončení mistrovské soutěže okresního přeboru. Všechno špatné je i k něčemu dobré, fotbalistům mohl spadnout kámen ze srdce, když se dozvěděli, že po odehrané půlce ročníku nebude žádný tým sestupovat a v srpnu se začne od začátku. Domácí tým má tak před sebou dva měsíce na přípravu do nové sezóny. Postupné rozvolňování umožnilo začít se scházet na hřišti a opět se seznamovat v „kulatém nesmyslu“. Co se týká fyzické kondice, tu si mohl každý dle svého uvážení zlepšit, nebo alespoň udržet, ale práci s balónem, jeho kontrolu a cit s ním, k tomu už je zapotřebí více požadavků a také bylo při prvních kontaktech s ním znát, že bez tréninku to samo nejde. Trenér pan Vlasatý může být s dosavadním průběhem přípravy spokojený, trénuje se dvakrát týdně, chuť do hry je zřetelná, tým se schází početně nadprůměrně a první přátelské utkání to jen potvrdilo. Na domácím hřišti se utkal Náš tým se sousedním rivalem z Červeněvse a domácí fanoušci mohli být s předvedenou hrou i výsledkem spokojeni. To ovšem nemění nic na tom, že je stále co zlepšovat.

Další přípravné utkání je domluveno na 20.června od 17 hodin opět na domácím hřišti proti týmu ze Skřivan, který je lídrem soutěže B.třídy. O týden později 27.června je naplánováno poslední přátelské utkání opět s hráči Červeněvse, tentokrát na jejich půdě. Poté bude od fotbalu už klasická pauza vyplněna zpestřením v podobě tradičního turnaje v malé kopané 18.července.

Filip Matějka

Noc nebo odpoledne?

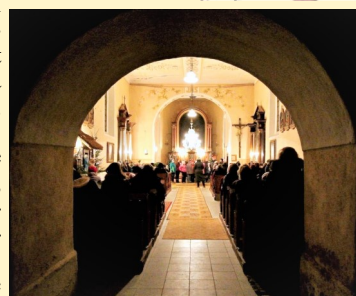
V právě uplynulém měsíci červnu se konaly různé akce, které přicházejí na řadu pouze jednou za rok. Jednou z nich je zvláštní a zajímavá – Noc kostelů. Vždycky na tento den čekám – ale nikdy se tu nekoná! Nevzdávám to však a věřím, že i u nás se takto jednou sejdeme! Sice by to asi nebylo v noci, ale třeba odpoledne a nebylo by to jen v kostele, ale i v prostoru kolem kostela a také by to nemělo náplň pouze duchovní. Náš kostel je totiž velmi starý a měl mnoho stavebních podob než vypadal tak jak nyní vypadá! I zvony a fara měly svou historii. Když jsem si v duchu jen tak pro sebe toto setkání přehrávala, myslila jsem, že bych také v předstihu této akce navštívila pana inženýra Mejdra a jeho paní a požádala, zda by pan Mejdr nezahrál na varhany a jeho paní nezaspívala, abychom měli i umělecký zážitek, který ke kostelu neodmyslitelně patří. Náš Ohájček by měl také příležitost předvést nám svůj repertoár. Doufala jsem, že by paní starostka neodmítla a zcela vyčerpávajícím způsobem by slovně náš kostel popsala a představila ještě jinak, než ho známe dosud.

Také by bylo možné připravit sestřih fotografických materiálů, které má za dlouhé roky svého fotografování pan Bucek nebo pan Mejdr st.. To vše pak promítnout, aby si každý Ohnišťák uvědomil, že do kostela se chodíme nejen modlit, ale i obdivovat, co naši předkové dokázali vybudovat a načerpat z těchto míst sílu a energii těchto hodnot.

Kdyby byl přítomen i pan farář, pak na závěr by mohla být uskutečněna Mše svatá, za dvě duše, které v kostele stále vše střeží a – pomyslně – svou službu tam neskončily. Vzpomínali bych na paní Zdenku Pickovou a paní Květu Francovou a pomodlili se za ně!

No, nic takového se neuskutečnilo – ale není všem dnům konec! Snad náš kostel nezůstane zamknutý už navždy! Snad si kompetentní osoby uvědomí, že takto se problém nevyřeší!

L. Š.

Sdělení .

Využiji práva občana a napíši do Zpravodaje své soukromé sdělení.

Vrátím se k uplynulým událostem spojených s koronavirem, které zkomplikovaly život mnoha lidem a tak i nám. Nezůstali jsme však na to sami a ihned se nám ozvali sousedé a další spoluobčané, kteří byli připraveni nám pomáhat. Až jsem to oplakala! Vám všem, moji drazí, děkuji!

Děkuji Anince, paní Evě, paní Lence, paní Haně i paní Haničce, paní Martině, paní Denise, paní Janě a paní Ivance, paní Dáše a panu Liborovi, panu Františkovi a manželům Duongovým . Snad jsem na nikoho nezapoměla! Všem vám děkuji a nikdy na vaši pomoc a ochotu nezapomenu.

Ráda bych vám na oplátku nabídla v případě potřeby i svou pomoc, ale asi by to vyznělo v mých letech směšně! Náš vděk a poděkování vám vyslovuji aspoň takto písemně!

Vaši – Štraufovi.

MÍSTNÍ POPLATKY NA ROK 2020

POPLATEK ZA SVOZ KOMUNÁLNÍHO ODPADU A POPLATEK ZE PSŮ NA ROK 2020

bude vybírán v úředních hodinách **každou středu od 18:00 do 21:00 hodin**, dále je možné poplatek uhradit převodem **na účet obce č. 1080805339/0800**, jako variabilní symbol uveďte číslo popisné domu.

Dle obecně závazné vyhlášky č.2 /2019 je stanovena výše ročního poplatku za svoz komunálního odpadu **600 Kč na osobu**.

Dle obecně závazné vyhlášky č. 1/2019 je stanoven poplatek **za každého psa 100 Kč**. Nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří obecní úřad poplatek platebním výměrem podle ustanovení § 11 zákona číslo 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, obecně závazné vyhlášky obce Ohnišťany číslo 2/2019 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a obecně závazné vyhlášky číslo 1/2019 o místním poplatku ze psů.

Zetor klub Ohnišťany a obec Ohnišťany Vás srdečně zvou na
6.ročník Srazu Zetorů

Sraz Zetorů se koná v Ohnišťanech dne **12.9.2020** na místním hřišti od **9:00** hod. Na programu je spanilá jízda obcí, jízda zručnosti a také volba nejhezčího Zetoru. V rámci doprovodného programu připravíme oblíbené volné soutěže o ceny od nejmenších po dospělé. K občerstvení Vám nabídneme pečenou kýtu, klobásy, guláš a bramboráky. Vstupné 50 Kč (slosovateľná vstupenka o ceny), děti zdarma. Večer po akci, pokud to počasí dovolí, zakončíme Zetorpárty pod taktovkou p. Čápa.

Těšíme se na Vaši účast!

TURNAJ V ZORBING FOTBALE

27. ZÁŘÍ 13:00

HŘIŠTĚ OHNIŠŤANY

KONTAKT: ADAM JIŘÍČEK - 720 183 841

Uzvěrka příštího čísla je 15. září 2020

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan,

další fotky David Snopko, Lenka Čápková, Eva Jiříčková

